

opfylde, og ansøgerne opfylder disse krav, skal de efter vores mening også have dansk indfødsret. Sådan er aftalerne i Folketinget smedet sammen, og det respekterer vi fuldt ud.

Men denne gang er det lidt mærkeligt. Vi overværede en debat her i Folketingssalen for nogen tid siden, hvor Dansk Folkeparti og regeringen blev uenige om, hvordan man skulle gennemføre den aftale, man havde indgået tidligere, og vi hørte en meget utilfreds integrationsminister sige, at fremover ville man ikke lave aftaler med Dansk Folkeparti om dette emne.

Det har i og for sig undret os meget, at Dansk Folkeparti frivilligt giver afkald på en aftale, som faktisk har skaffet partiet en stor sejr, nemlig at gøre det overordentlig meget vanskeligere at blive dansk statsborger, hvilket jo må regnes for at være et af Dansk Folkepartis selvstændige formål med overhovedet at sidde i Folketinget. Det har man opnået, og derfor har det undret os meget, at man frivilligt giver afkald på den indflydelse, man har haft på området. Men vi er på den anden side glade for, at den benhårde alliance, der har været mellem regeringen og Dansk Folkeparti på området, synes at krakelere, og vi er også glade for, at regeringen, som der står, har optaget forhandlinger med andre partier, bl.a. Socialdemokraterne, om en eventuel revision af retningslinjerne.

Jeg vil gerne spørge, også for at glæde offentligheden: Hvilke andre partier har man optaget forhandlinger med? Jeg kan forstå, at Socialdemokratiet er med, og det synes jeg er inderlig fornuftigt, for så har man jo sikret sig et flertal. Men jeg vil gerne spørge, om der er andre partier, som også har fået lov til at komme til forhandlinger. Hvis regeringen skulle være så dristig at indbyde Det Radikale Venstre til forhandlinger, vil vi blot sige, at vi plejer at overholde vores aftaler, også selv om vi i aftalerne ikke opnår alt det, vi gerne vil.

Kl. 12.45

Pia Boisen (EL):

Når man følger debatten, er den gode nyhed jo, at regeringen og Dansk Folkeparti helt åbenlyst ikke er enige om, på hvilket grundlag der skal gives indfødsret til udlændinge, der søger herom, og den dårlige nyhed er, at ifølge De Konservatives ordfører er knasten åbenbart meget lille.

Lovforslaget handler om mennesker af kød og blod i mange aldre og fra mange kulturer. Når jeg lader øjnene løbe ned over navnelisten,

har jeg svært ved at dele opfattelsen af »dem og os« – at der er to kulturer, nemlig den danske og den, som alle de andre 5-6 milliarder mennesker her på kloden har.

I modsætning til stort set alle andre afgørelser er det jo sådan, at afgørelsen om tildeling af indfødsret er undtaget fra de regler, som normalt gælder i Danmark: Der skal være gennemskuelighed, og der skal være offentlighed i sagsbehandlingen og beslutningsprocessen. Derfor er det vigtigt, at vi selv sørger for, at der i den måde, Folketinget behandler disse sager på, er gennemskuelighed, rimelighed og forudsigelighed i de beslutninger, der tages.

Også Enhedslisten vil opmærksomt følge udviklingen i regeringens bestræbelser på at skaffe sig et nyt flertal og et nyt grundlag for at få vedtaget lovforslag om indfødsrets meddelelse, og hvis man har brug for gode ideer eller nye input til, hvordan man kan gøre det, står Enhedslisten naturligvis også til rådighed.

Jann Sjursen (KD):

Da Kristendemokraternes indfødsretsordfører, fru Bodil Kornbek, ikke kan være til stede, skal jeg på partiets vegne fremføre et par synspunkter:

Vi giver selvfølgelig vores tilslutning til, at der meddeles indfødsret til de personer, som er opført i L 58, men dernæst har vi et par bemærkninger til det faktum, at den såkaldte kontoraftale mellem regeringspartierne og Dansk Folkeparti er blevet opsagt. Det er for os at se en lidt speciel situation, især fordi regeringen altså ikke længere har Dansk Folkeparti som makker på dette område, og fordi Socialdemokratiet har forholdt sig til det og har sagt, at på det grundlag, der egentlig var aftalt med Dansk Folkeparti, vil man være garant for forslaget vedtagelse.

Normalt er jeg jo ikke ordfører på området, men jeg vil bare tilkendegive, at efter vores opfattelse påhviler der i denne sammenhæng Socialdemokratiet et endog meget stort ansvar for at udforme en fremtidig aftale på området. Jeg vil meget opfordre til – også i forbindelse med behandlingen af dette lovforslag, selv om det ikke har nogen direkte sammenhæng med det – at Socialdemokratiet besinder sig og fastholder de synspunkter, som blev gjort gældende fra partiets side før den aftale, lovforslaget her er udformet efter, nemlig aftalen af 12. juni 2002 mellem VK-regeringen og Dansk Folkeparti, blev indgået. Vi håber, at Socialdemokratiet også